

- Приходи буџета општина и градова,
- Приходи ванбуџетских фондова,
- Поврати више или погрешно уплаћених јавних прихода.

ИЗВОРИ:

- 1) Закон о пензијском и инвалидском осигурању ("Службени гласник Републике Српске", бр. 134/11, 82/13 и 103/15),
- 2) Закон о остваривању права на пензију професионалних војних лица ("Службени гласник Републике Српске", број 63/14),
- 3) Закон о здравственом осигурању ("Службени гласник Републике Српске", бр. 18/99, 51/01, 70/01, 51/03, 57/03, 17/08, 1/09 и 106/09),
- 4) Закон о посредовању у запошљавању и правима за вријеме незапослености ("Службени гласник Републике Српске", бр. 30/10 и 102/12),
- 5) Закон о дјечијој заштити ("Службени гласник Републике Српске", број 114/17),
- 6) Закон о банкама Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 4/17),
- 7) Закон о мјеници ("Службени гласник Републике Српске", број 32/01),
- 8) Закон о чеку ("Службени гласник Републике Српске", број 32/01),
- 9) Закон о лизингу ("Службени гласник Републике Српске", бр. 70/07 и 116/11),
- 10) Закон о унутрашњем платном промету ("Службени гласник Републике Српске", бр. 52/12 и 92/12),
- 11) Закон о јединственом регистру рачуна пословних субјеката ("Службени гласник Републике Српске", број 52/12),
- 12) Закон о облигационим односима ("Службени лист СФРЈ", бр. 29/78, 39/85, 5/89 и 57/89 и "Службени гласник Републике Српске", бр. 17/93, 3/96 и 74/04),
- 13) Закон о висини стопе затезне камате ("Службени гласник Републике Српске", бр. 19/01, 52/06 и 103/08),
- 14) Закон о девизном пословању ("Службени гласник Републике Српске", бр. 96/03, 123/06, 92/09 и 20/14),
- 15) Закон о тржишту хартија од вриједности ("Службени гласник Републике Српске", бр. 92/06, 34/09, 30/12, 59/13, 108/13 и 4/17),
- 16) Закон о буџетском систему Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 121/12, 52/14 и 103/15),
- 17) Закон о трезору ("Службени гласник Републике Српске", бр. 28/13 и 103/15).

295

На основу члана 26. став 8. Закона о заштити становништва од заразних болести ("Службени гласник Републике Српске", број 90/17) и члана 82. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12, 121/12, 15/16 и 57/16), министар здравља и социјалне заштите, 31. јануара 2018. године, д о н о с и

П РА В И Л Н И К**О НАЧИНУ ОДРЕЂИВАЊА РЕФЕРЕНТНЕ
ЛАБОРАТОРИЈЕ ЗА ИСПИТИВАЊЕ УЗРОЧНИКА
ЗАРАЗНИХ БОЛЕСТИ**

Члан 1.

Овим правилником прописује се начин одређивања референтне лабораторије за испитивање узročника заразних болести (у даљем тексту: референтна лабораторија).

Члан 2.

Лабораторија за испитивање узročника заразних болести може стећи статус референтне ако:

- 1) испуњава услове за стицање статуса референтног центра у складу са законом којим се уређује здравствена заштита,
- 2) је акредитована у складу са важећим стандардом за обављање лабораторијске дјелатности,
- 3) учествује у активностима спољашње контроле квалитета идентификације узročника заразне болести у обла-

сти референтности, кроз међународне мреже надзора или самостално, и о томе посједује одговарајући доказ,

4) има обезбијеђен простор, кадар и опрему за одржавање колекције сојева и достављање референтних сојева другим лабораторијама на њихов захтјев,

5) има обезбијеђен простор, кадар и опрему за идентификацију сојева узročника заразних болести за које стиче статус референтности,

6) је оспособљена за припрему и одобравање дијагностичких техника и давање смјерница и дијагностичких процедура за њихову употребу у дијелу идентификације узročника заразне болести за којег се проглашава референтност,

7) је укључена у мрежу надзора над заразним болестима и посједује одговарајућу опрему и процедуре за хитно пријављивање узročника заразних болести,

8) сарађује са медицинским факултетом у Републици Српској (у даљем тексту: Република) с циљем развоја и спровођења програма специјалистичке и супспецијалистичке наставе.

Члан 3.

(1) Референтна лабораторија врши провјеру лабораторијских испитивања јавних здравствених установа, као и потврђивање и типизацију узročника заразних болести, учествује у надзору над заразним болестима, интрахоспиталним инфекцијама, праћењу антимикробне резистенције и обавља активности у међународним мрежама надзора над заразним болестима.

(2) Референтна лабораторија може се одредити у складу са законом за:

- 1) бактеријске цријевне инфекције,
- 2) инфлуенцу и друге вирусне респираторне инфекције,
- 3) туберкулозу и инфекције изазване микобактеријама,
- 4) регистровање и праћења резистентних сојева на антимикробне лијекове,
- 5) бактеријске, вирусне и паразитске зоонозе,
- 6) морбиле и рубеолу,
- 7) сифилис, лептоспирозу и лајмску борелиозу,
- 8) инфекције изазване ентеровирусима,
- 9) инфекције изазване стафилококама и стрептококама,
- 10) узročнике инвазивне менингококне и пнеумококне болести и хемофилус инфлуенце,
- 11) вирусне хепатитисе,
- 12) инфекције узроковане вирусом хумане имунодефицијенције,
- 13) сексуално преносиве болести и перинаталне инфекције,
- 14) микозе,
- 15) дифтерију и велики кашаљ,
- 16) вирусне хеморагичне грознице и анаеробне инфекције, укључујући тетанус и ботулизам.

Члан 4.

(1) Референтна лабораторија за бактеријске цријевне инфекције обезбјеђује:

- 1) биохемијску идентификацију изолата салмонела и других цријевних патогена,
- 2) серотипизацију код особа обољелих од шигелозе, салмонелозе и кампилобактериозе,
- 3) детекцију гена за токсине *Escherichia coli* и серотипизацију изолата,
- 4) идентификацију гена и остале генетске анализе употребом савремених метода као што је електрофореза у пулсном пољу и друге "finger printing" методе,
- 5) потврду антибиотске осјетљивости салмонела и других цријевних патогена,
- 6) идентификацију бактерија из породице *Vibrionaceae* (*Vibrio cholerae* и остале врсте),

7) успостављање и вођење колекције сојева, узročника бактеријских цријевних инфекција из Републике,

8) обављање едукација у области епидемиологије и антимикробне осјетљивости сојева бактеријских цријевних инфекција.

(2) Лабораторија за бактеријске цријевне инфекције која испуњава услове за стицање статуса референтне у складу са чланом 2. овог правилника треба да у међународној мрежи надзора остварује сарадњу са другим међународним институтима, организацијама, научним и стручним удружењима, те лабораторијама које имају званичан статус колаборативног центра Свјетске здравствене организације (у даљем тексту: СЗО) за питања која се односе на бактеријске цријевне инфекције.

Члан 5.

(1) Референтна лабораторија за инфлуенцу и друге вирусне респираторне инфекције обезбјеђује:

1) детекцију вируса инфлуенце у клиничким узорцима употребом молекуларних метода,

2) типизацију изолованих сојева вируса инфлуенце према антигенским типовима и варијантама,

3) формирање замрзнуте колекције серума позитивних на вирус инфлуенце,

4) обављање едукација у области дијагностике, профилаксе и лијечења инфлуенце.

(2) Лабораторија за инфлуенцу и друге вирусне респираторне инфекције која може добити статус референтне, поред услова прописаних прописима којима се регулише област здравствене заштите, треба да у међународној мрежи надзора остварује сарадњу са другим међународним институтима, организацијама, научним и стручним удружењима и лабораторијама које имају званичан статус колаборативног центра СЗО за питања која се односе на инфлуенцу и авијарну инфлуенцу.

Члан 6.

(1) Референтна лабораторија за туберкулозу и инфекције изазване микобактеријама обезбјеђује:

1) изоловање узročника туберкулозе и других инфекција изазваних микобактеријама употребом различитих метода култивисања,

2) молекуларну дијагностику туберкулозе реакцијом ланчаног умножавања (у даљем тексту: PCR),

3) тестирање осјетљивости и идентификацију мулти-резистентних сојева узročника туберкулозе употребом савремених метода, потврду резултата других лабораторија у идентификацији узročника туберкулозе, те осталих микобактерија употребом молекуларних метода,

4) формирање колекције сојева и обезбјеђивање референтних сојева,

5) одржавање колекције сојева и достављање референтних сојева другим лабораторијама на њихов захтјев,

6) организацију програма идентификације узročника туберкулозе и других инфекција микобактеријама кроз међулабораторијска испитивања у сарадњи са другим лабораторијама и међународним организацијама за међулабораторијска испитивања у области референтности.

(2) Лабораторија за туберкулозу и инфекције изазване микобактеријама која испуњава услове за стицање статуса референтне у складу са чланом 2. овог правилника треба да у међународној мрежи надзора остварује сарадњу са супранационалном лабораторијом за питања која се односе на контролу туберкулозе.

Члан 7.

(1) Референтна лабораторија за регистровање и праћење резистентних сојева на антимикробне лијекове обезбјеђује:

1) идентификацију резистентних сојева бактерија, са нагласком на метицилин резистентни на *Staphylococcus aureus*, *Enterobacteriaceae* које продукују широк спектар бета лактамаза и ванкомицин резистентан на *Enterococcus species*,

2) испитивање антимикробне резистенције бактерија дилуционим методама, уз одређивање вриједности минималне инхибиторне концентрације (у даљем тексту: МИК), тј. најмање концентрације антибиотика која спречава раст и размножавање бактерија, а и минималне бактеријске концентрације (у даљем тексту: МБК), тј. најмање концентрације антибиотика која изазива смрт бактерија,

3) детекцију гена за резистенцију молекуларним техникама,

4) обављање едукација у области дијагностике, профилаксе и лијечења бактеријских инфекција,

5) одржавање колекције сојева и достављање референтних сојева другим лабораторијама на њихов захтјев,

6) организацију програма идентификације резистентних сојева кроз међулабораторијска испитивања у сарадњи са другим лабораторијама и међународним организацијама за међулабораторијска испитивања у области референтности.

(2) Лабораторија за регистровање и праћење резистентних сојева која испуњава услове за стицање статуса референтне у складу са чланом 2. овог правилника треба да у међународној мрежи надзора остварује сарадњу са другим међународним институтима, организацијама, научним и стручним удружењима, те лабораторијама које имају званичан статус колаборативног центра СЗО за питања која се односе на регистровање и праћење резистентних сојева.

Члан 8.

(1) Референтна лабораторија за бактеријске, вирусне и паразитске зоонозе обезбјеђује:

1) успостављање адекватних мјера контроле над инфекцијама изазваним узročницима бактеријских, вирусних и паразитских зооноза, укључујући култивисање и серолошке тестове,

2) култивисање и испитивање антимикробне осјетљивости бактеријских зооноза,

3) серолошку дијагностику бактеријских зооноза и вирусних зооноза,

4) дијагностику протозоа, хелминта и нематода,

5) обављање едукација у области дијагностике, профилаксе и лијечења бактеријских, вирусних и паразитских зооноза,

6) организацију програма идентификације узročника бактеријских, вирусних и паразитских зооноза кроз међулабораторијска испитивања у сарадњи са другим лабораторијама и међународним организацијама за међулабораторијска испитивања у области референтности.

(2) Лабораторија за бактеријске, вирусне и паразитне зоонозе која испуњава услове за стицање статуса референтне у складу са чланом 2. овог правилника треба да у међународној мрежи надзора остварује сарадњу са другим међународним институтима, организацијама, научним и стручним удружењима, те лабораторијама које имају званичан статус колаборативног центра СЗО за питања која се односе на бактеријске, вирусне и паразитске зоонозе.

Члан 9.

(1) Референтна лабораторија за морбиле и рубеоле обезбјеђује:

1) дијагностичку потврду морбила и рубеоле употребом адекватних серодијагностичких техника,

2) обављање едукација у области дијагностике, профилаксе и лијечења морбила и рубеоле,

3) организацију програма идентификације узročника морбила и рубеоле, кроз међулабораторијска испитивања у сарадњи са другим лабораторијама и међународним организацијама за међулабораторијска испитивања у области референтности.

(2) Лабораторија за морбиле и рубелу која испуњава услове за стицање статуса референтне у складу са чланом 2. овог правилника треба да у међународној мрежи надзора остварује сарадњу са другим међународним институтима,

организацијама, научним и стручним удружењима и лабораторијама које имају званичан статус колаборативног центра СЗО за питања која се односе на морбиле и рубеле.

Члан 10.

(1) Референтна лабораторија за сифилис, лептоспирозу и лајмску борелиозу обезбјеђује:

1) дијагнозу лајмске борелиозе ELISA техником (ензим-повезаног имуносорбента есеј техником), имунофлуоресценцијом, имуноблот техником, те одређивањем ликвор/серум индекса,

2) култивисање узročника лајмске борелиозе, посебно из цереброспиналног ликвора у случајевима сумње на неуроборелиозу,

3) серодијагностику и култивисање лептоспира и трепонема,

4) одржавање колекција сојева и достављање референтних сојева другим лабораторијама на њихов захтјев,

5) обављање едукација у области дијагностике, профилаксе и лијечења узročника сифилиса, лептоспирозе и лајмске борелиозе,

6) организацију програма идентификације изолованих узročника сифилиса, лептоспирозе и лајмске борелиозе кроз међулабораторијска испитивања у сарадњи са другим лабораторијама и међународним организацијама за међулабораторијска испитивања у области референтности.

(2) Лабораторија за сифилис, лептоспирозу и лајмску борелиозу која испуњава услове за стицање статуса референтне у складу са чланом 2. овог правилника треба да у међународној мрежи надзора остварује сарадњу са другим међународним институтима, организацијама, научним и стручним удружењима, те лабораторијама које имају званичан статус колаборативног центра СЗО за питања која се односе на сифилис, лептоспирозу и лајмску борелиозу.

Члан 11.

(1) Референтна лабораторија за инфекције изазване ентеровирусима обезбјеђује:

1) култивисање и типизацију ентеровируса,

2) подтипизацију ентеровируса употребом молекуларних метода,

3) одржавање колекције сојева и достављање референтних сојева другим лабораторијама на њихов захтјев,

4) обављање едукација у области дијагностике, профилаксе и лијечења инфекција изазваних ентеровирусима,

5) организацију програма идентификације изолованих ентеровируса кроз међулабораторијска испитивања у сарадњи са другим лабораторијама и међународним организацијама за међулабораторијска испитивања у области референтности.

(2) Лабораторија за инфекције изазване ентеровирусима која испуњава услове за стицање статуса референтне у складу са чланом 2. овог правилника треба да у међународној мрежи надзора остварује сарадњу са другим међународним институтима, организацијама, научним и стручним удружењима и лабораторијама које имају званичан статус колаборативног центра СЗО за питања која се односе на ентеровирусе.

Члан 12.

(1) Референтна лабораторија за инфекције изазване стафилококама и стрептококама обезбјеђује:

1) типизацију изолата код лица заражених *Staphylococcus aureus* употребом савремених метода као што су сна типизација, електрофореза у пулсном пољу или одређивање секвенци са више генских локуса (MLST – multilocus sequence typing),

2) идентификацију повезаности клона изолата *Staphylococcus aureus* у случајевима стафилококног токсичног шок-синдрома, дубоких кожных инфекција и синдрома опарене коже,

3) типизацију коагулаза негативних стафилокока у случајевима епидемија интрахоспиталних инфекција,

4) одређивање фактора вируленције као што су стафилококни токсични шок-синдром токсин, ентеротоксини, ексфолијативни токсини,

5) обављање молекуларних метода за откривање ентеротоксина у случајевима тровања храном узрокованих *Staphylococcus aureus*,

6) епидемиолошку карактеризацију изолата стафилокока,

7) одређивање осјетљивости стрептококних изолата на антибиотике дилуционим методама,

8) извођење типизације секвенци са више генских локуса,

9) извођење генотипизације изолата *Streptococcus pyogenes*,

10) детекцију фактора вируленције стрептококних изолата, посебно у случајевима инвазивних обољења изазваних *Streptococcus pyogenes*,

11) одржавање колекције сојева и достављање референтних сојева другим лабораторијама на њихов захтјев,

12) обављање едукација у области дијагностике, профилаксе и лијечења инфекција изазваних стафилококама и стрептококама,

13) организацију програма идентификације изолованих стафилокока и стрептокока кроз међулабораторијска испитивања у сарадњи са другим лабораторијама и међународним организацијама за међулабораторијска испитивања у области референтности.

(2) Лабораторија за инфекције изазване стрептококама и стафилококама која испуњава услове за стицање статуса референтне у складу са чланом 2. овог правилника треба да у међународној мрежи надзора остварује сарадњу са другим међународним институтима, организацијама, научним и стручним удружењима, те лабораторијама које имају званичан статус колаборативног центра СЗО за питања која се односе на инфекције изазване стрептококама и стафилококама.

Члан 13.

(1) Референтна лабораторија за узročнике инвазивне менингококне и пнеумококне болести и хемофилус инфлуенце обезбјеђује:

1) типизацију изолата узročника инвазивне менингококне и пнеумококне болести са одређивањем серогрупа (са нагласком на *Streptococcus pneumoniae* и *Neisseria meningitidis*) и хемофилус инфлуенце,

2) успостављање молекуларних метода за типизацију *Neisseria meningitidis*,

3) одређивање антигенија специфичних за *Streptococcus pneumoniae*,

4) праћење антимикробне осјетљивости *Neisseria meningitidis*, *Streptococcus pneumoniae* и хемофилус инфлуенце,

5) одржавање колекције сојева и достављање референтних сојева другим лабораторијама на њихов захтјев,

6) обављање едукација у области дијагностике, профилаксе и лијечења узročника инвазивне менингококне и пнеумококне болести и хемофилус инфлуенце,

7) организацију програма идентификације узročника инвазивне менингококне и пнеумококне болести и хемофилус инфлуенце кроз међулабораторијска испитивања у сарадњи са другим лабораторијама и међународним организацијама за међулабораторијска испитивања у области референтности.

(2) Лабораторија за менингокок, хемофилус инфлуенце и пнеумокок која испуњава услове за стицање статуса референтне у складу са чланом 2. овог правилника треба да у међународној мрежи надзора остварује сарадњу са другим међународним институтима, организацијама, научним и стручним удружењима, те лабораторијама које имају зва-

ничан статус колаборативног центра СЗО за питања која се односе на менингококе, хемофилус инфлуенце и пнеумококе.

Члан 14.

(1) Референтна лабораторија за вирусне хепатитисе обезбјеђује:

1) одређивање и потврду присуства антитијела специфичних за хепатитис А вирус, хепатитис В вирус, хепатитис С вирус, хепатитис D вирус и хепатитис Е вирус,

2) култивисање вируса хепатитиса А,

3) квантитативно одређивање дезоксирибонуклеинске киселине вируса хепатитиса В и генотипизација вируса хепатитиса В,

4) квалитативну и квантитативну детекцију рибонуклеинске киселине вируса хепатитиса С и генотипизација вируса хепатитиса С,

5) одржавање колекције сојева и достављање референтних сојева другим лабораторијама на њихов захтјев,

6) обављање едукација у области дијагностике, профилаксе и лијечења инфекција изазваних вирусним хепатитисима,

7) организацију програма идентификације изолованих узročника вирусних хепатитиса кроз међулабораторијска испитивања у сарадњи са другим лабораторијама и међународним организацијама за међулабораторијска испитивања у области референтности.

(2) Лабораторија за вирусне хепатитисе која испуњава услове за стицање статуса референтне у складу са чланом 2. овог правилника треба да у међународној мрежи надзора остварује сарадњу са другим међународним институтима, организацијама, научним и стручним удружењима, те лабораторијама које имају званичан статус колаборативног центра СЗО за питања која се односе на вирусне хепатитисе.

Члан 15.

(1) Референтна лабораторија за инфекције узроковане вирусом хумане имунодефицијенције (у даљем тексту: HIV) обезбјеђује:

1) серолошку потврду инфекција изазваних HIV (тип 1 и 2),

2) детекцију и квантитативно одређивање присуства HIV у клиничком материјалу,

3) одређивање резистенције HIV 1 на антиретровирусне лијекове,

4) одређивање генетске повезаности изолата HIV,

5) дијагностику за праћење успјеха терапије и тестова за детекцију маркера HIV инфекције,

6) обављање едукација у области дијагностике, профилаксе и лијечења инфекција изазваних HIV,

7) организацију програма идентификације HIV кроз међулабораторијска испитивања у сарадњи са другим лабораторијама и међународним организацијама за међулабораторијска испитивања у области референтности.

(2) Лабораторија за инфекције узроковане вирусом хумане имунодефицијенције која испуњава услове за стицање статуса референтне у складу са чланом 2. овог правилника треба да у међународној мрежи надзора остварује сарадњу са другим међународним институтима, организацијама, научним и стручним удружењима, те лабораторијама које имају званичан статус колаборативног центра СЗО за питања која се односе на HIV.

Члан 16.

(1) Референтна лабораторија за сексуално преносиве болести и перинаталне инфекције обезбјеђује:

1) молекуларну дијагностику инфекција изазваних посебно сљедећим узročницима: *Neisseria gonorrhoeae*, *Mycoplasma genitalium* и *Chlamydia trachomatis*,

2) типизацију и секвенцирање хуманог папилома вируса,

3) дијагностику хуманог папилома вируса инфекције молекуларним техникама, односно хибридизацијом *in situ* или техником реакције ланчаног умножавања,

4) изолацију и идентификацију *Neisseria gonorrhoeae* и испитивање антимикуробне осјетљивости исте,

5) потврду дијагностику перинаталних инфекција у складу са дефиницијом случаја и давање савјета у тумачењу резултата серолошких метода,

6) одржавање колекције сојева и достављање референтних сојева другим лабораторијама на њихов захтјев,

7) обављање едукација у области дијагностике, профилаксе и лијечења сексуално преносивих болести и перинаталних инфекција,

8) организацију програма међулабораторијског испитивања у сарадњи са другим лабораторијама и међународним организацијама за међулабораторијска испитивања у области референтности.

(2) Референтна лабораторија из става 1. овог члана поддржује референтност за сексуално преносиве болести и перинаталне инфекције изузев HIV, хепатитиса В и хепатитиса С.

(3) Лабораторија за сексуално преносиве болести и перинаталне инфекције која испуњава услове за стицање статуса референтне у складу са чланом 2. овог правилника треба да остварује сарадњу са другим међународним институтима, организацијама, научним и стручним удружењима, те лабораторијама које имају званичан статус колаборативног центра СЗО за питања која се односе на сексуално преносиве болести и перинаталне инфекције.

Члан 17.

(1) Референтна лабораторија за микозе обезбјеђује:

1) серолошку дијагностику инфекција изазваних *Candida species* и *Aspergillus species*,

2) типизацију неуобичајених гљивичних изолата,

3) испитивање осјетљивости изолата на антимикутике,

4) одржавање колекције сојева и достављање референтних сојева другим лабораторијама на њихов захтјев,

5) обављање едукација у области дијагностике, профилаксе и лијечења инфекција изазваних микозама, укључујући системске микозе, аспергилозу и зигомикозу,

6) организацију програма идентификације изолованих узročника микоза кроз међулабораторијска испитивања у сарадњи са другим лабораторијама и међународним организацијама за међулабораторијска испитивања у области референтности.

(2) Лабораторија за микозе која испуњава услове за стицање статуса референтне у складу са чланом 2. овог правилника треба да у међународној мрежи надзора остварује сарадњу са другим међународним институтима, организацијама, научним и стручним удружењима, те лабораторијама које имају званичан статус колаборативног центра СЗО за питања која се односе на микозе.

Члан 18.

(1) Референтна лабораторија за дифтерију и велики кашљ обезбјеђује:

1) култивисање узročника дифтерије и великог кашља,

2) серолошку дијагностику великог кашља и дијагностику употребом молекуларних техника (PCR),

3) детекцију дифтеричног токсина употребом Елекове пробе и употребом молекуларних метода,

4) одржавање колекције сојева и достављање референтних сојева другим лабораторијама на њихов захтјев,

5) обављање едукација у области дијагностике, профилаксе и лијечења дифтерије и великог кашља,

6) организацију програма идентификације узročника дифтерије и великог кашља кроз међулабораторијска испитивања у сарадњи са другим лабораторијама и међународним организацијама за међулабораторијска испитивања у области референтности.

(2) Лабораторија за дифтерију и велики кашаљ која испуњава услове за стицање статуса референтне у складу са чланом 2. овог правилника треба да у међународној мрежи надзора остварује сарадњу са другим међународним институтима, организацијама, научним и стручним удружењима, те лабораторијама које имају званичан статус колаборативног центра СЗО за питања која се односе на дифтерије и велики кашаљ.

Члан 19.

(1) Референтна лабораторија за вирусне хеморагичне грознице, с циљем испуњавања посебних услова, обезбјеђује:

- 1) дијагностику вирусних хеморагичних грозница,
- 2) организовање слања узорак надлежним међународним референтним лабораторијама за дијагностику вирусних хеморагичних грозница,
- 3) развој и прилагођавање молекуларних техника за дијагнозу и праћење вирусних хеморагичних грозница,
- 4) адекватне биосигурносне услове потребне за дијагностику вирусних хеморагичних грозница,
- 5) обављање едукација у области дијагностике, профилаксе и лијечења инфекција изазваних вирусним хеморагичним грозницама.

(2) Вирусне хеморагичне грознице у смислу става 1. овог члана подразумевају узрочнике следећих обољења: марбург, ласа, гуанарито, сабија, јунин, мачупо, ебола и кримско-конгоанска хеморагична грозница.

(3) Лабораторија за вирусне хеморагичне грознице која може добити статус референтне, поред услова прописаних прописима којима се регулише област здравствене заштите, треба да у међународној мрежи надзора остварује сарадњу са другим међународним институтима, организацијама, научним и стручним удружењима и лабораторијама које имају званичан статус колаборативног центра СЗО за питања која се односе на вирусне хеморагичне грознице.

Члан 20.

(1) Референтна лабораторија за анаеробне инфекције, укључујући тетанус и ботулизам, обезбјеђује:

- 1) дијагностику ботулизма, као и потврде дијагностике *Bacteroides species* и *Clostridium species*, *Actinomyces species* и других анаеробних бактерија, укључујући идентификацију клостридијалних токсина,
- 2) идентификацију и праћење антимикробне осјетљивости анаеробних бактерија, посебно *Bacteroides fragilis*,
- 3) риботипизацију *Clostridium difficile* методом PCR,
- 4) обављање едукација у области дијагностике, профилаксе и лијечења инфекција изазваних вирусним хеморагичним грозницама,
- 5) одржавање колекције сојева и достављање референтних сојева другим лабораторијама на њихов захтјев,
- 6) обављање едукација у области дијагностике, профилаксе и лијечења инфекција изазваних анаеробима, укључујући тетанус и ботулизам,
- 7) организацију програма идентификације изолованих узрочника анаеробних инфекција кроз међулабораторијска испитивања у сарадњи са другим лабораторијама и међународним организацијама за међулабораторијска испитивања у области референтности.

(2) Лабораторија за анаеробне инфекције која испуњава услове за стицање статуса референтне у складу са чланом 2. овог правилника треба да међународној мрежи надзора остварује сарадњу са другим међународним институтима, организацијама, научним и стручним удружењима и лабораторијама које имају званичан статус колаборативног центра СЗО за питања која се односе на анаеробне инфекције, укључујући тетанус и ботулизам.

Члан 21.

(1) Захтјев за одређивање референтне лабораторије подноси се Министарству здравља и социјалне заштите (у даљем тексту: Министарство).

(2) Уз захтјев из става 1. овог члана прилажу се докази за утврђивање испуњености услова прописаних законом и овим правилником.

(3) Министарство захтјев са документацијом из става 2. овог члана доставља Здравственој комори или удружењу здравствених радника и Савјету за здравље ради давања мишљења, односно приједлога.

Члан 22.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 11/03-020-19/17
31. јануара 2018. године
Бањалука

Министар,
Др Драган Богданић, с.р.

296

На основу члана 23. став 2. Закона о музејској дјелатности (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 89/08, 57/12 и 18/17) и члана 82. став 2. Закона о републичкој управи (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12, 121/12, 15/16 и 57/16), министар просвјете и културе, 7. фебруара 2018. године, д о н о с и

П РА В И Л Н И К

О САДРЖАЈУ И НАЧИНУ ВОЂЕЊА УЛАЗНЕ КЊИГЕ, КЊИГЕ ИНВЕНТАРА И КАРТОТЕКЕ МУЗЕЈСКЕ ГРАЂЕ

Члан 1.

Овим правилником прописују се садржај и начин вођења Улазне књиге, Књиге инвентара и Картоотеке музејске грађе.

Члан 2.

Музејска установа и збирка у саставу воде Улазну књигу музејске грађе (у даљем тексту: Улазна књига), Књигу инвентара музејске грађе (у даљем тексту: Књига инвентара) и Картотеку музејске грађе (у даљем тексту: Картоотека).

Члан 3.

(1) У Улазној књизи води се евиденција цјелокупне музејске грађе која привремено или трајно улази у музејску установу и збирку у саставу.

(2) Улазна књига води се у штампаном облику и у електронском облику и садржи податке из члана 4. овог правилника.

(3) Улазна књига је формата А3, увезана у тврде корице, а корице књиге су тамноплаве боје.

(4) На средини предње стране корица отиснуте су ријечи: “УЛАЗНА КЊИГА МУЗЕЈСКЕ ГРАЂЕ”.

(5) Листови књиге су израђени на бијелом папиру, а све странице листова овјеравају се.

(6) Странице Улазне књиге из става 1. овог члана, осим насловне и прве унутрашње странице, означавају се редним бројем.

(7) Изглед унутрашњих страница Улазне књиге наведен је у Прилогу 1 овог правилника, који чини његов саставни дио.

Члан 4.

У Улазну књигу уносе се следећи подаци о музејској грађи:

- 1) редни број,
- 2) датум уласка,
- 3) назив и кратак опис,
- 4) количина (број),
- 5) начин набавке,
- 6) процијењена вриједност,
- 7) да ли трајно или привремено улази,
- 8) потпис издаваоца и примаоца,
- 9) напомена.